

at Færdseforholdene bliver ordnet, saaledes at der ikke ad den Vej kan tilføjes Kirken nogen Ødelæggelse. Det er blevet mig sagt, at man ved Nationalmuseet i sin Tid var generet af Rystelserne, at man da fik asfalteret Gaden dér forbi, og at det afhjalp Skavanken. Jeg ønsker her at understrege meget stærkt, at inden der kan blive Tale om Udsmykning, maa disse Forhold bringes i Orden.

Ulrich: I Anledning af det Samraad, der har fundet Sted i Finansudvalget med den højtærede Kirkeminister angaaende Vordingborg Kirke, vil jeg gerne have Lov til ligesom det ærede Medlem Hr. Mads Larsen at rette en Opfordring til den højtærede Minister om til tredje Behandling af Finansloven at stille et Ændringsforslag om en Bevilling til denne Kirkes Restaurering. Jeg vil gerne tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Erklæring fra det særlige Syn, som foreligger i denne Sag. Ifølge min Viden har de Herrer Mæckeprang og Borch varmt anbefalet Forslaget om at give et Tilskud til denne Kirkes Restaurering, og jeg vil meget varmt udtale mig for, at dette Arbejde kan komme i Gang. Uden Statens Hjælp lader det sig vanskeligt gøre, og der er jo ogsaa Præcedens for, at Staten Tid efter anden støtter Restaureringen af vore gamle smukke Kirker. Jeg haaber derfor, den højtærede Kirkeminister vil se velvilligt paa denne Sag. Jeg skal endvidere oplyse, at saa vidt mig bekendt stillede Finansudvalget sig i Fjor overordentlig velvilligt til denne Sag, og efter hvad der foreligger for mig, var det i og for sig kun en Strid om, hvorfra Midlerne skulde tages, der bevirkede, at Bevillingen ikke kom frem i Fjor. Jeg vil gerne takke min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Pitzner, fordi han har forberedt Sagen her, og jeg haaber, at Rigsdagens forskellige Partier kan samles i Enighed om dette Spørgsmaal, saaledes at den gamle smukke Kirke i Vordingborg kan faa den Restaurering, som den i allerhøjeste Grad trænger til.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg vil gerne allerførst takke Finansudvalget for den store Velvillie, hvormed Udvalget har mødt de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Det er jo i Virkeligheden kun med Hensyn til Forslaget om at yde et Tilskud paa 5 000 Kr. til et nordisk Præstemøde, som skal afholdes paa Frederiksborg Slot, at der har været nogen Uoverensstemmelse mellem

Udvalget og mig. Jeg er taknemmelig for, naar Udvalget ikke kunde følge Forslaget om at yde 5 000 Kr., at saa dog et Flertal indenfor det ærede Finansudvalg har ment at kunne stille et Underændringsforslag om at yde 3 000 Kr. Det er ikke saa urimeligt, at der fra Statens Side ydes et Tilskud til et saadant Møde, det hænger nemlig noget sammen med international Høflighed i det skandinaviske Samarbejde, og det har jo ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Rode bemærkede, sit Forbillede i den Stilling, Sverige indtog ved det første af de nordiske Præstemøder, der for et Par Aar siden blev afholdt i Lund. Der er visse Udgifter, som det er noget vanskeligt for den danske Præsteforening og for Deltagerne selv at bære, og som i nogen Maade maa siges at angaa hele vort Land og Folk ved et saadant skandinavisk Møde — forhaabentlig vil ogsaa Medlemmer fra Finland deltage i Mødet —, og jeg kan derfor ikke finde det urimeligt, at Staten yder Tilskud dertil.

Jeg takker i øvrigt for den Tilslutning, jeg har faaet til alle de andre Ændringsforslag, jeg har stillet. Det glæder mig meget, at der er ydet Tilskud til de Kirker, som længe har ventet derpaa, og hvis Menigheder har samlet sammen og trofast bragt Ofre for at skabe den Kirkebygning, som Stationsbyens Vækst eller andre lokale Forhold gjorde fornøden for dem.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord om de Samraad, der har været afholdt i Finansudvalget. Jeg tager dem i den Orden, hvori de er opført i Betænkningen, og nævner først Vordingborg. Flere af de ærede Talere har anbefalet, at der blev ydet Tilskud til Vordingborg Kirkes Istandsættelse. Jeg vil gerne tage noget Afstand fra det Udtryk om denne Sag, som blev benyttet af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det er en Restaurering af en af vore gamle smukke Kirker. Thi Forholdet er det, at netop saaledes opfattes det ikke i Kirkeministeriet, dér menes det ikke, at det her drejer sig om en egentlig Restaurering af Kirken. Det er ganske sandt, at Staten har bidraget til Restaurering af vore gamle Kirker, og det maa findes rimeligt og naturligt, at Staten gør det, men i Kirkeministeriet opfatter man det saaledes, at det her kun drejer sig om en naturlig Istandsættelse, som blandt andet i meget væsentlig Grad angaar Kirkens Inventar, hvis Vedligeholdelse efter almindelig Praksis kommer til at paahvile den lokale Menighed. Men naar der nu fra flere Sider, ogsaa indenfor Finansudvalget, er udtalt Ønske om, at der maa